

Czesław Jaworski

Izba warszawska

Palestra 20/8-9(224-225), 133-139

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wiązała, jej uczestnicy (adw.adw.: M. Lustig, J. Wąs, J. Roztoczyński, A. Rędziniak, M. Szkutnik i E. Górnicki) poruszyli następujące zagadnienia: celowości wydatków z budżetu Izby na przejazdy, likwidacji ośrodka wypożyczynkowego w Lesku, rewizji taryfy adwokackiej, szkolenia aplikantów, opieki nad adwokatami-emerytami.

W toku obrad zabrał głos wiceprezes NRA dr Zdzisław Krzemiński, który m. in. poinformował zebranych o aktualnym stanie prac w Naczelnej Radzie Adwokackiej dotyczących zagadnień, jakie poruszono w toku dyskusji.

Ustępującej Radzie udzielono następnie absolutorium oraz zatwierdzono sprawozdanie finansowe Rady.

Prezes Sądu Wojewódzkiego w Rzeszowie dr Aleksander Oleszko podziękował Radzie za dotychczasową współpracę, oceniając pozytywnie działalność Rady w okresie minionej kadencji. Prezes Oleszko omówił następnie zadania sądownictwa powszechnego i zalecenia Ministerstwa Sprawiedliwości w świetle uchwał III Plenum KC PZPR. Omówił również kierunki działania Sądu Wojewódzkiego w Rzeszowie w dziedzinie polityki karnej i cywilnej.

Piotr Bik, przedstawiciel KW PZPR w Rzeszowie, przekazał pozdrowienia w imieniu Komitetu Wojewódzkiego PZPR i stronnictw politycznych. Mówca podkreślił, że zadania adwokatury są duże i sprzężone ściśle z działalnością innych organów wymiaru sprawiedliwości, przy czym przez swoje dzia-

łanie adwokatura powinna dążyć do poprawienia przestrzegania prawa przez obywateli i wzmocnienia socjalistycznej praworządności. Izba rzeszowska ma duże osiągnięcia w dziedzinie pracy zawodowej, społecznej i politycznej i w związku z tym praca jej organów jest pozytywnie oceniana przez instancję partyjną.

Następnie przeprowadzono wybory do organów samorządowych Izby.

*

W dniu 15 czerwca 1976 r. pod przewodnictwem adw. Leszka Cwioka ukonstytuowały się nowe władze Rady Adwokackiej i po wyborze dziekana, którym ponownie został adw. Stanisław Rogoż, wybrani zostali: wicedziekanem adw. dr Wiesław Grzegorzczak, sekretarzem adw. Mieczysław Cincio, skarbnikiem adw. Piotr Blajer, rzecznikiem dyscyplinarnym adw. Tadeusz Twardowicz, członkami Rady adw.adw.: Emil Górnicki, Ludwik Ochwat i Rajmund Aschenbrenner. Zastępcami członków Rady wybrani zostali adw.adw.: Augustyn Ostafil, Andrzej Bochenek i Antoni Rędziniak.

W dniu 19 czerwca 1976 r. ukonstytuowała się Komisja Rewizyjna, przy czym jej przewodniczącym wybrany został adwokat Roman Zarębski z Ropczyc, a w dniu 22 czerwca 1976 r. prezesem Komisji Dyscyplinarnej został wybrany adw. Tadeusz Jurkiewicz z Lubaczowa.

adw. Mieczysław Cincio

Izba warszawska

A.

1. W dniu 25 kwietnia 1976 r. odbyło się sprawozdawczo-wyborcze Zgromadzenie Delegatów Izby.

Na Zgromadzenie, któremu przewodniczył poseł na Sejm PRL adw. Franciszek Sadurski, m.in. przybyli: prezes NRA adw. dr Zdzisław Czeszejko,

przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości naczelnik Samodzielnego Wydziału do Spraw Adwokatury Edward Jachczyk, przedstawiciel Komitetu Warszawskiego PZPR tow. Benedykt Ławniczak, przedstawiciel Stołecznego Komitetu SD adw. Tadeusz Świążko.

poseł na Sejm PRL adw. Andrzej Bondarewski, dziekan Rady Adwokackiej w Siedlcach adw. Feliks Sadownik, wiceprezes Sądu Wojewódzkiego w Warszawie Jerzy Kosiński, zastępca Prokuratora Wojewódzkiego w Warszawie Stanisław Kołodziej, szef Sądu Warszawskiego Okręgu Wojskowego ppłk Henryk Kwaśny oraz przedstawiciele organizacji politycznych działających przy Radzie Adwokackiej: I sekretarz POP PZPR adw. Bohdan Lityński, przewodniczący Zarządu Koła SD adw. Jan Pietrusiński i prezes Zarządu Koła ZSL Antoni Plata.

Sprawozdanie w imieniu ustępującej Rady złożył dziekan Rady adw. Maciej Dubois, który omówił szczegółowo kwestię warunków materialnych i lokalowych zespołów oraz adwokatów Izby warszawskiej, pracę poszczególnych komisji (akcentując przy tym poważne osiągnięcia Komisji Doskonaleń Zawodowego pod przewodnictwem adw. dra Wiesława Łukawskiego), politykę kadrową, działania organizacyjne związane z utworzeniem na terenie b. województwa warszawskiego dwóch izb: płockiej i siedleckiej, trudności i sukcesy w związku z remontem gmachu Rady, problem kolegów emerytów i rencistów, wreszcie osiągnięcia adwokatów naszej Izby w pracy zawodowej i społecznej.

W dyskusji na tle pisemnego sprawozdania Rady i ustnego wystąpienia dziekana Rady udział wzięli koledzy: Wiesław Łukawski, Juliusz Kloss, Stanisław Gruca, Mieczysław Drozdowicz, Antoni Plata, Witold Pawłowski, Bohdan Hryniewicz, Piotr Rućnicki, Mieczysław Malczewski, Jan Malewicz, Zygmunt Kopankiewicz, Władysław Ulicki, Zygmunt Oleszczyk i Stanisław Orłowski. Niektórzy koledzy złożyli swoje wypowiedzi na piśmie. W dyskusji przebiegały dwa uzupełniające się nurty: jeden odnoszący się do osiągnięć Polski Ludowej w okresie trzydziestolecia i drugi dotyczący spraw adwoka-

tury warszawskiej z jej kłopotami materialnymi, lokalowymi, problem nadmiaru adwokatów, kolegów rencistów i emerytów, pracą w zespołach, postawą zawodową i etyczną członków naszej Izby. Wskazywano również na konieczność nowelizacji ustawy o ustroju adwokatury i rozporządzeń wykonawczych, a w szczególności na nabrzmiały problem obecnie obowiązującej, nierealnej taksy oraz odpłatności za tzw. urzędówki.

Zgromadzenie Delegatów zobowiązało przyszłą Radę Adwokacką do wnikliwego rozważenia wszystkich zgłoszonych wniosków i postulatów. Delegaci powzięli także uchwałę stwierdzającą, że ustępująca Warszawska Rada Adwokacka w ciągu ostatniej kadencji dobrze się zasłużyła adwokaturze warszawskiej.

W imieniu Ministerstwa Sprawiedliwości głos zabrał naczelnik Samodzielnego Wydziału do Spraw Adwokatury Edward Jachczyk, który pozytywnie ocenił pracę ustępującej Rady oraz przemiany zachodzące w Izbie warszawskiej, a ponadto zapoznał delegatów z aktualnymi problemami politycznymi, społecznymi i ekonomicznymi zachodzącymi w naszym kraju.

Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. dr Zdzisław Czeszejko w obszernym wystąpieniu ustosunkował się do szeregu kwestii podnoszonych w toku dyskusji, a m.in. do problemu kolegów emerytów i rencistów, przedstawiając i uzasadniając w tej kwestii pogląd Naczelnej Rady Adwokackiej.

W wyniku przeprowadzonych wyborów do Rady Adwokackiej wybrano 14 członków i 5 zastępców, do Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej — 21 członków i 5 zastępców i do Komisji Rewizyjnej — 3 członków i 2 zastępców.

2. W dniu 28 kwietnia 1976 r. odbyło się pierwsze posiedzenie nowo wybranej Rady. Posiedzenie otworzył przewodniczący Zgromadzenia Delega-

tów, poseł adw. Franciszek Sadurski.

Po wyborze dziekana Rady w osobie adw. Macieja Dubois Rada dokonała wyboru pozostałych członków Prezydium w następującym składzie: wicedziedzanami Rady zostali wybrani adw. Jerzy Malinowski i adw. Andrzej Rościszewski, sekretarzem Rady — adw. Czesław Jaworski, skarbnikiem — adw. Ryszard Siciński, rzecznikiem dyscyplinarnym — adw. Waław Michałowski, zastępcą sekretarza — adw. Marian Kilkowski.

Gratulacje z okazji wyboru całej Radzie, Prezydium i dziekanowi złożyli: przewodniczący Zgromadzenia Delegatów poseł adw. Franciszek Sadurski, prezes NRA adw. dr Z. Czeszejko i przedstawiciel Komitetu Warszawskiego PZPR tow. Benedykt Ławniczak.

3. W dniu 5 maja br. na pierwszym konstytucyjnym posiedzeniu Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej na stanowisko prezesa Komisji został ponownie wybrany adw. Witold Antoniewski, a na stanowiska wiceprezesów adw. Zdzisław Kamiński i adw. Jan Ciećwierz.

4. Na posiedzeniu w dniu 10.VI. 1976 r. Rada Adwokacka w Warszawie w sposób następujący określiła swój program działania na najbliższy okres kadencyjny, tj. na lata 1976—1979 (przytoczono niżej najważniejsze postanowienia uchwały):

I. Zasadniczym zadaniem Rady Adwokackiej będzie czuwanie nad należyтым wykonywaniem przez członków Izby warszawskiej ustawowych zadań postawionych przed adwokaturą, zapewnienie wysokiego poziomu etycznego i stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych, stworzenie zespołom adwokackim i adwokatom odpowiednich warunków materialnych oraz coraz lepszych warunków pracy i wypoczynku. Duże znaczenie

Rada Adwokacka w Warszawie przykładać będzie również do wszystkich tych zagadnień, które nie tylko ściśle są związane z wykonywaniem zawodu, ale również z funkcją społeczną zawodu adwokata i środowiska adwokackiego.

- II. Dla realizacji tak określonych podstawowych zadań Rada Adwokacka zamierza:
- a) kontynuować dotychczasowe formy doskonalenia zawodowego oraz podjąć próbę dalszego ich rozwinięcia celem stałego podnoszenia poziomu świadczonej pomocy prawnej,
  - b) podjąć niezbędne starania o poprawę warunków materialnych adwokatów przez wykorzystanie wszystkich form organizacyjnych pracy zespołowej oraz przez popieranie inicjatyw ustawodawczo-nowelizacyjnych dotyczących zmiany przepisów o opłatach na rzecz zespołów adwokackich i odpłatności obron z urzędu,
  - c) przeznaczyć znaczne środki finansowe na poprawę warunków pracy w zespołach adwokackich przez ich modernizację i nasycenie niezbędnym wyposażeniem technicznym,
  - d) zwrócić większą uwagę na warunki wypoczynku adwokatów, m.in. przez zapewnienie odpowiedniej liczby miejsc wczasowo-wypoczynkowych, przede wszystkim w ośrodkach adwokackich (np. Barcice, Grzegorzewice), w ośrodkach sanatoryjno-leczniczych i in.,
  - e) organizować przynajmniej raz do roku spotkanie informacyjne z przedstawicielami Sądu, Prokuratury i Warszawskiego Okręgu ZPP,
  - f) zacieśnić i konsekwentnie realizować współpracę z Zakładami Radiowymi im. M. Kasprzaka w Warszawie,
  - g) inicjować, organizować i kontynuować pracę społeczną w różnych organizacjach społeczno-politycznych,

- świadczoną przez zespoły adwokackie i poszczególnych indywidualnych adwokatów a koordynowaną przez Komisję Pracy Społecznej,
- h) zapewnić warunki niezbędne do realizacji różnych form rekreacji sportowej, m.in. przez organizowanie imprez sportowych, wynajmowanie basenów, sal i boisk sportowych,
  - i) wzbogacić życie kulturalne przez organizowanie różnych imprez, odczytów i spotkań z przedstawicielami kultury i sztuki,
  - j) dążyć do polepszenia warunków życia i wypoczynku kolegów-adwokatów emerytów i rencistów,
  - k) kontynuować kroki zmierzające do utrzymania kontaktów z adwokaturą innych państw,
  - l) popierać wszelkie inicjatywy pracy społecznej aplikantów adwokackich, a m.in. współpracę (na dotychczasowych warunkach pracy społecznej) między szkołami podstawowymi i średnimi na terenie m. Warszawy a Samorządem Aplikanckim i Komisją Szkolenia Aplikantów Adwokackich.

III. Jednym z podstawowych warunków umożliwiających pełną realizację zamierzonych zadań jest konsekwentne prowadzenie określonej polityki kadrowej. Uwzględniając z jednej strony fakt ciągłego spadku liczby spraw obsługiwanych przez adwokatów oraz z drugiej strony dążenie do polepszenia warunków materialnych adwokatów wykonujących zawód w zespołach — Rada Adwokacka przy wpisach do zespołów adwokackich kierować się będzie zasadą, że na dwa zwalniające się miejsca wpisany będzie jeden adwokat.

IV. Utrzymywanie i zacieśnianie więzi ze środowiskiem oraz rozwijanie najlepszych form współżycia środowiskowego Rada Adwokacka zalicza do swoich podstawowych

trosk i obowiązków. Opierając się na dotychczasowych doświadczeniach, Rada Adwokacka pragnie utrzymywać kontakty z członkami Izby przez:

- okresowe spotkania z członkami Izby,
- spotkania przedstawicieli Prezydium NRA i członków Rady — opiekunów z poszczególnymi zespołami,
- wydawanie biuletynu informacyjnego,
- maksymalne wykorzystanie wszystkich aktywistów samorządowych, pracujących społecznie w różnych komisjach Rady.

Rada Adwokacka będzie wykorzystywać wszystkie uwagi, informacje i postulaty, zgłaszane przez zespoły adwokackie i poszczególnych adwokatów a zmierzające do usprawnienia warunków pracy, podniesienia na wyższy poziom świadczonych usług prawnych, podniesienia autorytetu i prestiżu zawodu adwokata, przestrzegania zasad etyki zawodowej.

V. Kwitując z zadowoleniem pewną poprawę warunków pracy w zespołach adwokackich, Rada Adwokacka zagaǳnienie to uznaje za jedno z ważniejszych i z tego względu zamierza:

- a) rozważyć — po konsultacji z zainteresowanymi zespołami — celowość reorganizacji niektórych zespołów adwokackich znajdujących się w ciężkich warunkach lokalowych lub zagęszczonych ponad miarę bądź też o nieprawidłowej ilościowo obsadzie personalnej,
- b) realizować konsekwentnie uchwałę Rady Adwokackiej z poprzedniej kadencji co do kompleksowego adaptowania, remontowania i wyposażania poszczególnych zespołów,
- c) podjąć w miarę potrzeby starania o uzyskanie nowych lokali, w

szczegółności w nowo powstałych osiedlach, z myślą o tworzeniu w tych osiedlach nowych zespołów adwokackich.

VI. Wykształcone dotychczasowe formy doskonalenia zawodowego (sympozja, seminaria, wykłady piątkowe, wydawanie różnych opracowań w postaci skryptów) będą kontynuowane przez Komisję Doskonalenia Zawodowego. Uznając doskonalenie zawodowe oparte na zasadach dobrowolności za jeden z podstawowych kierunków podnoszenia jakości świadczonej pomocy prawnej, Rada Adwokacka widzi możliwość rozszerzenia form tego szkolenia przez:

- a) intensyfikację szkolenia wewnątrz-zespołowego z udziałem prelegentów wytypowanych przez Komisję Doskonalenia Zawodowego,
- b) nawiązanie ścisłych kontaktów i wymianę doświadczeń z Ośrodkiem Badawczym Adwokatury,
- c) nawiązanie kontaktów z Wydziałem Prawa i Administracji UW m. in. w celu podjęcia studiów doktoranckich przez adwokatów i aplikantów adwokackich,
- d) organizowanie seminariów problemowych,
- e) inicjowanie ogólnoośrodkowej dyskusji na temat etyki zawodowej i zasad wykonywania zawodu.

VII. Odrestaurowany gmach Rady Adwokackiej wraz ze znajdującym się w nim Klubem Adwokata powinien stanowić poważny budynek do intensyfikacji życia środowiskowego i organizowania

wartościowych imprez artystycznych.

Rada Adwokacka szczególną uwagę przywiązuje do pracy Komisji Klubowej i Kulturalnej i wyraża pogląd, że w Klubie Adwokata powinny się odbywać cykliczne imprezy, a środowisko adwokackie powinno mieć zapewnioną szeroką możliwość korzystania także z wartościowych imprez artystycznych, organizowanych na terenie stołecznego województwa warszawskiego.

VIII. Rada Adwokacka dążyć będzie do rozwinięcia różnych form wypoczynku i zajęć rekreacyjno-sportowych i na ten cel należy przeznaczyć poważniejsze środki finansowe. Odpowiednie Komisje Rady powinny w swoich planach szeroko uwzględnić założenia programowe Rady w tej dziedzinie i konsekwentnie realizować uchwalone plany szczegółowe. Warunki życia, odpowiednie formy wypoczynku, możliwości zatrudnienia Kolegów adwokatów emerytów i rencistów powinny się znajdować w centrum zainteresowania Komisji Wzajemnej Pomocy oraz Koła Seniorów i Koła Rencistów.

Rada Adwokacka z największą życzliwością odnosić się będzie do wszelkich wniosków i postulatów zmierzających do poprawy warunków bytowania oraz integracji środowiskowej tej grupy adwokatów i deklaruje, że oszczędzone ewentualne nadwyżki finansowe będzie przeznaczać na ten cel.

B.

W dniach od 5.VI.1976 r. do 9.VI.1976 r., na zaproszenie Rady Adwokackiej w Budapeszcie i Organizacji Partyjnej przy Budapeszteńskiej Izbie Ad-

wokackiej, przebywała na Węgrzech z wizytą delegacja Rady Adwokackiej w Warszawie w składzie: dziekan adw. M. Dubois, wicedziekan adw. J. Mali-

nowski i sekretarz adw. C. Jaworski.

Przedstawiciele adwokatury warszawskiej zostali przyjęci — na wniosek kolegów węgierskich — przez Wiceministra Sprawiedliwości dra Szilberekę Jenő, a następnie zapoznali się z pracą wydziału Ministerstwa Sprawiedliwości, zajmującego się sprawami adwokatury węgierskiej.

W czasie spotkań z Prezesem Krajowej Rady Adwokatów drem Karpathim oraz wielokrotnych spotkań z członkami Rady Budapeszteńskiej i jej prezydentem drem Jenő Horvathim, a także z Organizacją Partyjną poruszane były aktualne problemy zawodowo-polityczne, jakie nurtują obie bratnie korporacje adwokatów.

Dzięki inicjatywie i uprzejmości węgierskich przyjaciół delegacja nasza miała przyjemność uczestniczyć w wielogodzinnej dyskusji z członkami Rady i aktywnym samorządowym na temat ogólnych doświadczeń zawodowych węgierskich i polskich adwoka-

tów. Delegacja nasza miała także okazję zapoznać się z wyposażeniem i pracą zespołów adwokackich w Budapeszcie i Keeskemét oraz uczestniczyła w konkursie krasomówczym dla aplikantów adwokackich zorganizowanym w okręgu Keeskemét.

Ogólnie można stwierdzić, że adwokaci węgierscy mają wprawdzie lepsze niż my warunki do wykonywania pracy zawodowej, ale wszystkie inne problemy, jakie nurtują obie korporacje, są bardzo podobne lub zbliżone.

Bogaty program pozwolił nam na wszechstronne zapoznanie się z pracą adwokatury węgierskiej oraz Organizacji Partyjnej. W toku tych spotkań zgodnie podkreślono celowość zawarcia porozumienia między Radą Adwokacką w Warszawie a Budapeszteńską Izłą Adwokacką, co pozwoliłoby w szerszym zakresie korzystać ze wzajemnych świadczeń zawodowych oraz rozwijać wspólne akcje socjalne.

C.

W dniu 10 kwietnia 1976 r. odbyło się uroczyste oddanie do użytku członkom Warszawskiej Izby Adwokackiej odremontowanego lokalu w zabytkowym pałacyku Woronieckich. Na tę miłą ceremonię przybyło wielu kolegów adwokatów oraz zaproszeni goście: członkowie Prezydium NRA, przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości sędzia Stefan Stelmachowski, prezes Zarządu Okręgu Warszawskiego ZPP mgr Juliusz Petrykowski, prezes Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych sędzia Kazimierz Michaluk, wiceprezes Sądu Wojewódzkiego mgr Jerzy Kosiński, konserwator Zabytków Lech Krzyżanowski oraz przedstawiciel Redakcji „Prawa i Życia”.

W okolicznościowym przemówieniu dziekan Rady adw. M. Dubois zobrazował wysiłek finansowy całej Izby,

nakreślił cele, jakim powinien służyć lokal Rady wraz z otwartym Klubem Adwokata, oraz podziękował serdecznie tym wszystkim, którzy przyczynili się do odbudowy gmachu Rady.

Następnie w niezwykle podniosłym nastroju odbyło się ślubowanie adwokatów, którzy złożyli w lutym br. egzamin adwokacki, połączone z wręczeniem tóg ufundowanych przez Radę dla tych Koleżanek i Kolegów, którzy uzyskali na egzaminie oceny bardzo dobre. W imieniu ślubujących adwokatów przemówienie wygłosił adw. Krzysztof Piesiewicz podkreślając, że młodzi adwokaci uczynią wszystko dla utrzymania wysokiej rangi zawodu adwokackiego. Po ślubowaniu Kolegów adwokatów, ślubowanie złożyło z kolei 12 nowo wpisanych aplikantów Izby warszawskiej.

W części nieoficjalnej zaproszeni

goście i koledzy podejmowani byli lampką wina oraz wysłuchali ballad Bułata Okudźawy w wykonaniu Sła-

wy Przybylskiej przy akompaniamencie gitarzysty Woźniaka.

adw. Czesław Jaworski

ZA GRANICĄ

Temida w Australii

(Szkice z podróży)

Przewodnikiem moim w gmachu sądu w Melbourne był mecenas Tomasz Małyńcz, członek palestry warszawskiej w latach 1933—1939, którego losy wojenne rzuciły aż do Australii. Adw. Małyńcz opanował tak dalece język angielski, że zapisał się na Uniwersytet w Melbourne, ponownie ukończył studia prawnicze i rozpoczął potem praktykę adwokacką.

Ponieważ mój sześciotygodniowy pobyt w Australii zbliżał się ku końcowi, postanowiłam do wszystkich moich niezwykłych wrażeń australijskich dorzucić jeszcze odczucia, jakich doznałam na australijskiej rozprawie sądowej.

Melbourne liczy blisko trzy miliony mieszkańców i podobnie jak inne miasta na kontynencie australijskim ma tylko kilka ulic w śródmieściu o wysokiej zabudowie; reszta miasta to parterowe domy, odgródzone od siebie ogrodami, w których rosną palmy, eukaliptusy, bananowce, cytryny i niezwykle piękne kwiaty. Miasto nie ma komunikacji miejskiej w naszym rozumieniu, dlatego wszędzie można dotrzeć tylko samochodem. Wyludnione, zupełnie puste ulice robią na przybyszu z Europy niezwykle wrażenie. Takimi właśnie ulicami jechałam do śródmieścia na spotkanie z adwokatem Tomaszem Małyńczem.

Jego uprzejmości zawdzięczam zwiedzenie kancelarii adwokackiej, tak różnej od tych, które znamy u nas. Adwokaci w Australii, gdzie nastąpiła recepcja ustawodawstwa angielskiego, stanowią część wymiaru sprawiedliwości. Dzieli się oni na dwa rodzaje: solicitorów i barristerów. Solicitor — to rodzaj doradcy prawnego. Stanowisko takie istnieje w Anglii już około 100 lat. Solicitor powoływany jest przez sąd do wykonywania różnych obowiązków, np. opieki nad majątkiem więźniów, osób nieobecnych i chorych psychicznie, a także — oczywiście — do wykonywania obrony przed sądem. Kontaktuje się on więc z klientem, przesłuchuje świadków, „ustawia”, jak to się mówi, sprawę, wyszukuje dla zleconych mu do ochrony interesów właściwą podstawę prawną rozstrzygnięcia sprawy, co w prawie angielskim, opartym na orzecznictwie, bynajmniej nie jest proste. W sądzie zaś występuje jako mówca adwokat zwany barristerem (popularnie mówią o nim: „usta”). Barrister odznacza się łatwością i darem wymowy, na ogół jednak związany jest tezami zawartymi w sugestjach solicitora, który sprawą kieruje i jest za nią odpowiedzialny.

W kancelariach adwokackich, gdzie zazwyczaj pracuje kilku adwokatów tworzących spółkę, nad ich biurkami wiszą dyplomy uniwersyteckie i inne dowody świad-